



ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา เป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับความเจริญของสังคมและประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการและเทคโนโลยีก็ เป็นไปอย่างไม่หยุดยั้ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาทางด้านการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและวิทยาการในต่าง ๆ ดังนั้น ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงมีความสนใจและตื่นตัวในด้านการศึกษาเป็นอย่างมาก โดยมีการแบ่งการศึกษาออกเป็นแขนงต่าง ๆ มากมาย วิชาพลศึกษา เป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่มีความสำคัญต่อคนเราเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากวิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้คนเรามีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ คือ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งจะมีผลทำให้คนเราสามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ

ในการจัดการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันได้เล็งเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ดังจะเห็นได้จากหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2521 ได้กำหนดให้วิชาพลศึกษา เป็นวิชาบังคับ สำหรับในระดับประถมศึกษาได้จัดให้วิชาพลศึกษา อยู่ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้มีสมรรถภาพทางกายที่ดี และเกิดคุณธรรมในตัวบุคคล ซึ่งได้ระบุไว้ในข้อ 1.6 ว่า "เพื่อให้มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักยกย่องผู้อื่น"¹ ส่วนในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ในหมวดวิชาพลานามัยได้กำหนดจุดประสงค์ส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพไว้ในข้อ 7 ว่า "เพื่อให้มีคุณธรรมและพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ"

รับ โดยเน้นถึงความสำคัญของประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ความสามัคคี ความเป็น
 ผู้มีน้ำใจนักกีฬา ความมีระเบียบวินัย ความสามารถแก้ปัญหาและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์"¹
 และในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ไท่กล่าวไว้ในข้อ 1 ว่า "เพื่อให้
 รู้จักดำรงชีวิตบนพื้นฐานแห่งคุณธรรม ไม่เบียดเบียนผู้อื่น มีความซื่อสัตย์สุจริตและยุติธรรม
 มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความรับผิดชอบ
 ต่อตนเอง ครอบครัว ท้องถิ่น และประเทศชาติ"² จะเห็นได้ว่าหลักสูตรพลศึกษาในแต่
 ละระดับได้กำหนดจุดประสงค์ของวิชาพลศึกษาโดยเน้นลักษณะประจำตัวที่สำคัญและสามารถ
 ปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลได้ สิ่งนั้นก็คือ ความมีน้ำใจนักกีฬานั้นเอง

น้ำใจนักกีฬา คือ คุณธรรมข้อหนึ่งที่เราควรส่งเสริมให้มีการปลูกฝังขึ้นในตัวบุคคล
 ได้แก่ การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รวมทั้งการต่อสู้และแข่งขันกันด้วยวิถีทางของกีฬา (Play
 the Game) อย่างเต็มความสามารถ เคารพในกฎกติกาและยอมรับคำตัดสินโดยไม่มีข้อ
 โต้แย้ง น้ำใจนักกีฬามีคั้งอยู่ในวงจำกัดเฉพาะในการแข่งขันกีฬาเท่านั้น ยังรวมไปถึงการ
 นำเอาคุณธรรมข้อนี้ไปใช้ในชีวิตรประจำวันและในสังคมด้วย³ นอกจากนี้แล้ว ยังมีคุณธรรม
 อื่น ๆ อีกที่ช่วยสร้างสรรค์ให้คนเรา เป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งประกอบด้วยความเมตตากรุณา
 มีศีลธรรมอันดีงาม เคารพต่อกฎหมายและกติกาต่าง ๆ รักความเป็นธรรม เสียสละ ทำ
 หน้าที่อย่างเต็มความสามารถควยความซื่อสัตย์สุจริตกล้าหาญ เคารพต่อสิทธิของผู้อื่นให้ความ

¹กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

(กรุงเทพมหานคร : จงเจริญการพิมพ์, 2520), หน้า 81.

²_____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (กรุงเทพ
 มหานคร : อมรินทร์การพิมพ์, 2523), หน้า 8.

³ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์, "พลศึกษาช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้จริงหรือ?",
วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 4 (มกราคม 2521) : 35.

รวมมือ เป็นผู้นำตามที่ดี มีความจริงใจ และยอมรับความจริง¹ ซึ่งถ้าจะพูดตามความจริงแล้ว น้ำใจนักกีฬาก็คือ คุณธรรมที่เรายึดถือปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันนั่นเอง ควรที่จะปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลไม่ว่าจะเป็นนักกีฬาหรือผู้ดูก็ตาม ซึ่งถ้าปรารถนาที่จะมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยความสงบสุข ก็ควรจะมีน้ำใจนักกีฬาด้วยกันทั้งสิ้น

เนื่องจากน้ำใจนักกีฬาสามารถที่จะปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลได้ ดังนั้น เราจึงควรที่จะเริ่มปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาตั้งแต่เด็กเพื่อให้เกิดเป็นนิสัย โดยเริ่มให้มีทักษะในการออกกำลังกายและบำรุงรักษาร่างกายเพื่อให้เก็คนั้นเติบโตและพัฒนาขึ้นมา เป็นผู้ใหญ่นั้นที่มีร่างกายแข็งแรง มีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกายอยู่เสมอ มีคุณลักษณะที่เป็นผู้นำกีฬา เป็น มีน้ำใจนักกีฬาในการแข่งขันกีฬา ถ้าครูได้มีการจัดการ เรียนการสอนเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้อย่างแท้จริงแล้ว ผู้เรียนจะสามารถถ่ายทอดนำไปใช้ในชีวิตรสังคมจริง ๆ ได้เป็นอย่างดี² ดังนั้น ห้องเรียนพลศึกษาหรือสนามกีฬาจึงถือเป็นห้องปฏิบัติการทางพฤติกรรมของนักเรียนที่จำเป็นและสำคัญยิ่งแห่งหนึ่งของโรงเรียน เพราะนอกจากจะเป็นสถานที่ที่นักเรียนจะได้ใช้ออกกำลังกายแล้ว ยังเป็นสถานที่ที่ช่วยให้ครูสามารถทราบพฤติกรรมที่แท้จริงของนักเรียนได้ ซึ่งนักเรียนจะนำเอาคุณลักษณะที่เคยได้เรียนแล้วในห้องเรียนมาประยุกต์ใช้ในสภาพการณ์จริง ไม่ว่าจะเป็นการเรียน การเล่น หรือการแข่งขันกีฬา³

¹ กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ, กรมพลศึกษา, "น้ำใจนักกีฬา," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 5 (ตุลาคม 2522) : 67.

² จริญญา มิลินทร์, "ข้อคิดเห็นและทัศนะในการผลิตครูพลศึกษาและสุขศึกษาของประเทศไทยในสายตากรรมการฝึกหัดครู," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 6 (ตุลาคม 2523) : 59.

³ วรศักดิ์ เพียรชอบ, หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2523), หน้า 9-10.

จุดมุ่งหมายในการเล่นกีฬา คือ ต้องการให้ผู้เล่นเกิดความสนุกสนาน สุขภาพ สมบูรณ์ มีจิตใจกว้างขวางหนักแน่นอดทน มีความสามัคคีกลมเกลียวกัน รู้จัก เล่นและทำงานร่วมกัน รู้จักปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับเพื่อจะได้สามารถปรับตัวและมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างดี ดังนั้น ในการเล่นกีฬาจึงไม่ควรมุ่งหวังเรื่องชัยชนะเพียงอย่างเดียว ครูผู้สอน ผู้ฝึก หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬาทุกคน ควรระลึกถึงประโยชน์ของการกีฬาเหล่านี้ และพยายามเน้นคุณธรรมเหล่านี้ให้เกิดขึ้นในตัวนักกีฬาของตนเอง ความรู้ไปกับการเล่นกีฬาก็จะสามารถเชื่อได้ว่า ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเล่นกีฬาคงที่พบบ่อย ๆ ในปัจจุบันก็อาจจะไม่เกิดขึ้นหรือลดน้อยลง และท้ายที่สุดแล้วผู้เล่นกีฬาทุกคนก็จะเป็นผู้มี "น้ำใจนักกีฬา" อย่างแท้จริง¹ เพราะฉะนั้น ในการแข่งขันกีฬาทั้งภายในโรงเรียน และการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ครูควรชี้แจงให้นักเรียนมีความเข้าใจว่าการเล่นกีฬา การฝึกซ้อมกีฬาและการแข่งขันกีฬานั้น นักกีฬาจะได้รับประโยชน์จากการเล่นกีฬานั้นอย่างมากมาในการที่จะช่วยให้เกิดพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม นอกจากนี้แล้ว ในการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้งครูหรือผู้ฝึกสอน ควรคำนึงถึงผลที่นักเรียนจะได้รับจากการฝึกซ้อมหรือการแข่งขันกีฬานั้น ๆ อย่างแท้จริง โดยยึดระเบียบกฎกติกาการเล่น ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัย และคุณธรรมอื่น ๆ อีกมากมายเป็นสำคัญ

เพราะฉะนั้น นักการพลศึกษาที่มีชื่อเสียงและหนังสือตำรับตำราต่าง ๆ จำนวนมากที่เขียนขึ้นโดยนักพลศึกษาที่มีประสบการณ์ ต่างลงความเห็นว่าการวางแผนและจัดโปรแกรมพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพจะช่วยให้บุคคลที่เข้าร่วมโปรแกรมประสบความสำเร็จ

¹ วรศักดิ์ เพียรชอบ, "น้ำใจนักกีฬา," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และ สันทนาการ 6 (มกราคม 2523) : 20.

สัมฤทธิ์ผลในวัตถุประสงค์ที่ก่อให้เกิดพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เป็นอย่างดี โดยเฉพาะวัตถุประสงค์ด้านสังคม นักพลศึกษามักจะผูกพันอยู่เสมอว่าจะช่วยให้บุคคลเกิดการพัฒนาคณะลักษณะประจำตัวต่าง ๆ ทำให้การปรับตัวทางสังคมเป็นไปได้ดีขึ้น ส่งเสริมความร่วมมือ การเป็นผู้นำ และความเป็นผู้นำในนักกีฬา¹ ดังนั้น ในการสอนวิชาพลศึกษาครูสอนแต่ละคนจึงจำเป็นต้องปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียน ซึ่งลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬานี้ประกอบด้วยคุณธรรมต่าง ๆ หลายด้าน และล้วนแต่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในสังคมทั้งสิ้น

ด้วยความสำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬาดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้นักเรียนมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเกี่ยวกับน้ำใจนักกีฬาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา โดยหาค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) และความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

¹ ประพัทธ์ ลักษณะพิสุทธิ, "พลศึกษาช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้จริงหรือ?" :

ขอบเขตของการวิจัย

1. แบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เท่านั้น

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเพื่อหาความเชื่อถือได้และความเที่ยงตรงของแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ (กรุงเทพฯ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน

ขอตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่า คำตอบของตัวอย่างประชากรเป็นคำตอบที่ตอบอย่างจริงจัง และเชื่อถือได้

คำจำกัดความ

น้ำใจนักกีฬา หมายถึง คุณธรรมข้อหนึ่งซึ่งสามารถปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล ได้แก่ การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และยังรวมถึงการต่อสู้และแข่งขันกันด้วยวิถีทางของกีฬา อย่างเต็มความสามารถ เคารพในกฎกติกา และยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสินโดยไม่มีข้อโต้แย้ง การไม่เห็นแก่ตัว มีความยุติธรรม บังคับใจตนเองให้ประพฤติตนด้วยกาย วาจา ใจ มีความรับผิดชอบช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งคุณธรรมต่าง ๆ เหล่านี้สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันและในสังคมด้วย

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาทั้งตอนต้น และตอนปลาย สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2524 ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบวัดที่สามารถวัด ในสิ่งที่ต้องการได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ความเชื่อถือได้ (Reliability) หมายถึง แบบทดสอบนั้นมีความแน่นอน ความคงเส้นคงวาในการวัด เมื่อนำไปทดสอบอีกก็จะยังคงรักษาตำแหน่งของผู้เข้าทดสอบ ไว้ได้เหมือนเดิม (คือ ผู้ทดสอบที่มีความสามารถในระดับใดก็ยังคงได้คะแนนในระดับเดียวกันกับการทดสอบครั้งก่อน)

เกณฑ์ปกติ (Norm) หมายถึง มาตรฐานที่สามารถแปลงตัวเลขหรือคะแนนดิบให้เป็นตัวเลขหรือคะแนนที่สามารถเปรียบเทียบกันได้ รวมทั้งให้ความหมายกับผู้ใช้ตัวเลขนี้ด้วย และสามารถนำตัวเลขนี้มาเปรียบเทียบและตีความหมายได้ทันที

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจ นักกีฬา ซึ่งมีความเที่ยงตรง (Validity) และมีความเชื่อถือได้ (Reliability)
2. เพื่อใช้เป็นเครื่องวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาในการวัดผลการเรียนพลศึกษา
3. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับการสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป